

Fővárosi Ítéltábla

8.Kf.700.325/2024/6.szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

Szakszervezet (ügyintéző: Név kamarai jogtanácsos, cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

Név1 kamarai jogtanácsos

A fellebbezést benyújtó felek:

alperes 20. sorszám alatt

felperes 21. sorszám alatt

A per tárgya:

megbízási díj

Az elsőfokú bíróság:

Veszprémi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

5.K.700.489/2023/19. szám

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, az alperest a felperes javára terhelő megbízási díj összegét 1.014.580 (egymillió-tizennégyezer-ötszáznyolcvan) forintra és ennek az elsőfokú ítéletben írtak szerinti kamatára, az elsőfokú perköltség összegét pedig 57.300 (ötvenhétezer-háromszáz) forintra felemeli.

Az elsőfokú bíróság ítéletét az ezen felüli részében helyben hagyja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes a helységi Rendőrkapitányság Rendészeti Osztályán baleseti helyszínelő és vizsgáló beosztásban látta el

a szolgálati feladatait a perbeli, 2020. január 1-től 2022. december 31-ig terjedő időszakban. 2020. november hónapban nem teljesített szolgálatot, kizárólag oktatáson vett részt, mert baleseti helyszínelő szaktanfolyamra vezényelte őt az alperes. E hónapot leszámítva a beosztása szerinti feladatokon túl rendszeresen látott el közrendvédelmi járőri feladatot, TIK küldéses járőri feladatokat, sebességmérést és rendezvénybiztosítást. 2020. évben 52 alkalommal, 2021. évben 71 alkalommal, míg 2022. évben 73 alkalommal végzett a baleseti helyszínelő és vizsgáló beosztástól eltérő szolgálati feladatokat. A megbízási díj iránt 2023. január 18. napján előterjesztett szolgálati panaszát az alperes elutasította.

- [2] A felperes keresetében a 2020. január 1-től 2022. december 31-ig terjedő időszakra vonatkozóan – 2020. november hónap kivételével – 1.014.580 forint megbízási díj és ennek 2021. július 6-tól számított törvényes mértékű késedelmi kamata, valamint a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjára, és a (2)-(5) bekezdéseire, valamint a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. § (1) bekezdésére, a közlekedési balesetek és a közlekedés körében elkövetett bűncselekmények esetén követendő rendőri eljárás szabályairól szóló 60/2010. (OT 34.) ORFK utasításra (a továbbiakban: 60/2010. ORFK utasítás), valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat) 79. a) pontjára alapította. A megbízási díj iránti igényét a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg. A keresetleveléhez kimutatást csatolt a peresített időszakban általa ellátott tevékenységekről.
- [3] Az alperes védírata elsődlegesen a kereset elutasítására irányult, másodlagosan a megbízási díj összegét vitatta: 2020. szeptember és október hónapra vonatkozóan azt elutasítani kérte oktatás miatt, és az egyéb időszakra is legfeljebb az illetményalap 50%-os mértékében tartotta elfogadhatónak. Álláspontja szerint a felperes feladatainak meghatározásakor a jogszabályok szerint járt el. Vannak olyan szolgálati feladatok, amelyek egyetlen beosztáshoz sem köthetők, de minden rendőr számára általánosan ellátandók. A különleges jogrend időszakában, amely 2020. március 11-től állt fenn kisebb megszakítással, a felperesnek a feladatait közvetlen utasítás alapján kellett ellátnia. Hivatkozott továbbá a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 1. § (2) bekezdés 9. pontjára, a 11-14. §-aira, a 44. §-ára, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 68. §-ára és a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BM rendelet) 33. § (1) bekezdésében foglaltakra. A Hszt. 61. §-a alapján kiemelte, hogy a szolgálati eligazító lapok felperes részére történő átadásával az ideiglenes átrendelést alkalmazta, mely esetben a felperest a beosztása szerinti illetményén túl további juttatás nem illeti meg.
- [4] Kiemelte, hogy szolgálatszervezési okból szükséges és indokolt volt a felperest az eredeti beosztásán túli feladatokkal ellátni eseti jelleggel, illetőleg a Tevékenységirányítási Központ (a továbbiakban: TIK) jogosult volt a felperes számára további utasításokat adni. A felperesnek baleseti esemény hiányában a napi szolgálatai során a balesetmegelőzés és a közlekedési jogsértések felderítése érdekében közterületen kellett szolgálatot teljesítenie, amely nem jelentett más beosztáshoz tartozó szolgálatot.
- [5] Az elsőfokú bíróság a keresetet részben, a rendvédelmi illetményalap 50 %-os mértékében találta alaposnak, ezért 676.375 forint megbízási díj és ennek 2021. július 6. napjától számított törvényes mértékű késedelmi kamata, valamint a felperesi pernyertességgel arányos

40.419 forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

- [6] Ítéletének indokolásában felhívta a Hszt. 71. § (1)-(3) és (5) bekezdését, a 30/2015. BM rendelet 1. § c) pontját, a 2. § (1) bekezdés bb) alpontját, a 2. számú melléklet 10. és 11. pontját, a Szolgálati Szabályzat 3. § (1), (2) bekezdését, a 67. § (1) bekezdését, a Hszt. 2. § 24., 25. pontját, a 44. § (1) bekezdését, a 45. § (1) bekezdését, a 61. § (1), (2), (3), (4) bekezdését, a 31/2015. BM rendelet 33. § (1) bekezdését, a 60/2010. ORFK utasítás 14., 15., 16. pontját. Kifejtette, hogy a munkáltató jogszerűen bízhatta meg a felperest a baleseti helyszínelői, vizsgálói szolgálati beosztáson kívüli feladatokkal, mivel azonban huzamosabb időn keresztül, rendszeresen látott el ilyen egyéb feladatot, az többletfeladat-ellátásnak minősül, amelynek alapján a felperes megbízási díjra jogosult a kialakult bírói gyakorlat szerint. Munkaköri leírást ugyan egyik fél sem csatolt, de az alperes bizonyosan nem bővíthette korlátlanul a felperes baleseti helyszínelői és balesetvizsgálói feladatait.
- [7] Megállapította, hogy a felperes ideiglenes átrendelésére a jogszabályoknak megfelelően nem került sor, mert a parancs nem felelt meg a 31/2015. BM rendelet 33. § (1) bekezdésében írtaknak: nem tartalmazta az ellátandó feladatra, az átrendelés helyére, időtartamára, kezdő és befejező napjára, indokára vonatkozó adatokat, az átrendeléssel ellátandó szolgálati feladatokat, a munkáltatói jogkör gyakorlójának megnevezését, illetőleg, hogy az illetménye mely szervezeti egységet terheli. Érvelése szerint az alperes által csatolt és hivatkozott eligazító lapok tartalma nem felel meg az írásbeli átrendelés követelményének, az tehát nem valósult meg.
- [8] Kiemelte, hogy a baleseti helyszínelő és a járőr két külön munkakört jelent, ennek ellenére a járőri feladatokat a felperes nem eseti jelleggel, hanem havi rendszerességgel, havi több alkalommal teljesítette, a többletfeladat pedig többletdíjazásra jogosítja a felperest a Kúria Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3. és az Mfv.I.10.751/2016/4. számú határozatai alapján. Emellett a különleges jogrend sem ad felmentést az alperes számára a többletfeladatok ellentételezése alól (Kúria Kf.VII.45.006/2022/4.). A baleseti helyszínelő, balesetvizsgáló munkakörben ellátandó feladatok alól az alperes nem vitásan nem mentesítette őt, hanem az eredeti szolgálati beosztása mellett kellett ellátnia a többletfeladatokat.
- [9] Az elsőfokú bíróság mindezek miatt megállapította, hogy a felperes többletdíjazásra jogosult, amelynek mértékét az illetményalap 50%-ában, a törvényi minimumban határozta meg a felperes által igényelt 75% helyett. Ezt azzal indokolta, hogy a felperes a szolgálata során nem a teljes szolgálati napján, hanem a szolgálata azon részében látott el járőri és egyéb rendőri feladatot, amikor nem merült fel közlekedési baleset miatti baleseti helyszínelő munka. Arra vonatkozó nyilvántartás azonban nem volt fellelhető, hogy az adott nap hány százalékában, milyen mértékben látott el járőrmunkát. Ennek okán a keresetet kisebb részben alaptalannak találta, és elutasította.
- [10] E határozattal szemben mindkét fél fellebbezést terjesztett elő.
- [11] A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és a kereset maradéktalan teljesítését kérte. Jogszabálysértésként a Hszt. 71. § (5) bekezdését, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BM rendelet) 10. § (2) bekezdését, a 31/2015. BM rendelet 35. § (6) bekezdését, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4) és (5) bekezdését, továbbá a 279. § (1) bekezdését jelölte meg.

- [12] Hangsúlyozta, hogy a megbízási díj mértékét a többletfeladatok nagysága, a megbízással járó többletterhek, a helyettesített szolgálati beosztás besorolása alapján, a Hszt. 71. § (4) és (5) bekezdésére figyelemmel kell meghatározni. A magasabb mértékű megbízási díj eléréséhez nem jogszabályi feltétel, hogy a teljes szolgálatteljesítési idejében a beosztástól eltérő feladatot lásson el. A tevékenységre fordított idő, az egyéb tevékenység rendszeressége, huzamos időn keresztül történő ellátása az irányadó szempont a bírói gyakorlat szerint. A megbízási díjnak az illetményalap 75%-ában való meghatározása általános, nem eltúlzott, és még ez is a minimum mértékhez közelít.
- [13] Kiemelte, hogy 24 óra szolgálat után 72 óra pihenőidő járt számára, emiatt átlagosan havi 7, évente 84 szolgálatot teljesített. Ehhez viszonyítva a 2020. évben 52, a 2021. évben 71, míg a 2022. évben 73 szolgálatban végzett, a beosztástól eltérő feladat igen jelentősnek tekinthető, kivételes volt az a szolgálata, amikor a beosztása szerinti feladatot látott el. A többletfeladatok komoly és jelentős többletterhet jelentettek számára, szerteágazó szakismeretre volt szükség, a sebességméréshez külön tanúsítvány kellett, a járőri feladatok pedig nem kizárólag közlekedésrendészeti, hanem közrendvédelmi jellegűek is voltak, így nem eltúlzott az illetményalap 75%-ában megjelölt megbízási díj iránti igénye.
- [14] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását, a felperes első- és másodfokú perköltségben való marasztalását kérte. Megsértett jogszabályhelyként a Hszt. 61. § (1) és (3) bekezdését, valamint a 31/2015. BM rendelet 33. § (1)-(2) bekezdését, a Kp. 78. § (1) és (2) bekezdését, a 84. § (2) bekezdését, a Pp. 279. § (1) bekezdését, valamint a 346. § (4)-(5) bekezdését jelölte meg. Előadása szerint írásbeli utasítás készült a felperes ideiglenes átrendelésére vonatkozóan, erről csatolta az okirati bizonyítékokat (eligazító lapok a napi feladatok ellátáshoz), még ha azok nem is tartalmaztak minden adatot, a körülményekből a hiányzó adatok egyértelműen rendelkezésre állnak (konkrét feladat, munkáltatói jog jogosultja, költségvetés forrása).
- [15] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az alperes fellebbezésével érintett részében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.
- [16] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet felperesi fellebbezéssel érintett részében történő helybenhagyására irányult. Vitatta a többletterhelés jelentős mértékét, és azt is, hogy a perbeli feladatok szerteágazó szakismeretet igényeltek volna.
- [17] A felperes fellebbezése alapos, az alperes fellebbezése nem alapos.
- [18] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezések és a fellebbezési ellenkérelmek keretei között bírálta felül.
- [19] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a felperes – alperes által nem vitatott – nyilatkozata (19. sorszámú jegyzőkönyv) alapján kiegészíti azzal, hogy a felperes 24 órás szolgálatteljesítési időben dolgozott, amely havonta átlagosan 7 szolgálatot jelentett, amely egy évben 84 szolgálati napot tett ki.
- [20] Az így kiegészített tényállásra tekintettel egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak a kereset jogalapja fennálltára vonatkozó megállapításával.
- [21] Az alperes fellebbezésében a felperes megbízási díj iránti igényének jogalapját kizárólag arra hivatkozással támadta, hogy a Hszt. 61. §-a szerinti ideiglenes átrendelés jogintézményének lehetőségét alkalmazta az eligazító lapokba foglalt írásbeli utasítással.
- [22] A Hszt. hivatkozott 61. § (1) bekezdése értelmében a hivatásos állomány tagja a rendvédelmi szerv hatékony működéséhez szükséges szolgálatszervezési okból, ideiglenesen az eredeti szolgálati beosztásához tartozó feladatok helyett a szervezeti egységen belül más szolgálati feladatok ellátására vagy a szervezeti egységen belül azonos szolgálati feladatok más szolgálatteljesítési helyen történő ellátására rendelhető át (a továbbiakban: ideiglenes

átrendelés), az eredeti szolgálati beosztásában való megtartása mellett. Ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az ideiglenes átrendelést a munkáltatói jogkör gyakorlója írásban rendeli el. A (3) bekezdés pedig azt rögzíti, hogy az ideiglenes átrendelésre egy naptári éven belül összesen harminc nap időtartamban kerülhet sor, amely időtartam egy alkalommal harminc nappal meghosszabbítható.

- [23] Az ideiglenes átrendelés részletes szabályait a 31/2015. BM rendelet 33. §-a tartalmazza. Ennek (1) bekezdése értelmében a Hszt. 61. § (1) bekezdése szerinti ideiglenes átrendelést állományparancsban vagy az érintettnek címzett írásbeli utasítással kell elrendelni, amely tartalmazza a) az átrendelés helyét, b) az átrendelés időtartamát, kezdő és befejező napját, c) az átrendelés indokát, valamint az átrendelés ideje alatt ellátandó szolgálati feladatokat, d) az átrendelés időtartama alatt a munkáltatói jogkör gyakorlójának megjelölését, valamint e) azt, hogy az átrendelt illetményének és egyéb járandóságainak megfizetése mely szervezeti egység költségvetését milyen részben terheli. Ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a hivatásos állomány tagjának Hszt. 61. § (1) bekezdése szerinti ideiglenes átrendelését a munkáltatói jogkör gyakorlója az általa vezetett vagy irányított szervezeti elemek között rendelheti el.
- [24] E jogszabályi rendelkezéseket egybevetve és együttesen értelmezve a másodfokú bíróság – az elsőfokú bírósággal egyezően – arra a következtetésre jutott, hogy az eligazítási lapok, amelyek az adott napi feladatokat határozták meg, nem felelnek meg az ideiglenes átrendelésre vonatkozó írásbeli utasítás fogalmának. Az ideiglenes átrendelés a fentiek szerint és a célját tekintve egy konkrét időtartam egészére vonatkozik. Az alperes pedig maga is azt állította, hogy a felperes elsődleges feladata a baleseti helyszínelés volt, vagyis baleset esetén az egyéb, naponta kiosztott feladatok háttérbe szorultak. Ezzel szemben ideiglenes átrendelés esetén az eredeti beosztás szerinti feladatok az átrendelés időtartama alatt nem terhelik a hivatásos állomány tagját. Feltételes ideiglenes átrendelést, amely csak akkor lenne irányadó, ha az eredeti beosztás szerinti feladat nem merül fel, a jogszabály nem ismer.
- [25] Ezekén túl az ideiglenes átrendelés nevében is szerepel, hogy az ideiglenes, legfeljebb egy évben 30 napig tarthat, amely 30 nappal meghosszabbítható egy alkalommal. A meghosszabbításra peradat nem volt, arra az alperes nem is hivatkozott. Nem vitatta ugyanakkor, hogy a felperes évente mintegy 84 szolgálatot teljesített, amelyből 2020. évben 52, 2021. évben 71, míg 2022. évben 73 szolgálatban végzett a beosztásához nem tartozó feladatot. E számok tükrében a többletként értékelendő feladatok ideiglenes voltára való hivatkozás nem foghat helyt.
- [26] Ezekből következően a napi eligazító lapok nem tekinthetők ideiglenes átrendelési parancsnak.
- [27] A Kúria iránymutató gyakorlata szerint (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja alapján a felperest akkor illeti meg a megbízási díj, ha a kinevezése szerinti beosztásához nem tartozó feladatkört többletfeladatként látta el.
- [28] A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának értelmezése során kialakult töretlen bírói gyakorlat szerint (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.; Kf.III.45.090/2021/4.) a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a munkáltatónak az a joga, miszerint a hivatásos állomány tagját a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére is utasíthatja, nem sértheti az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra való jogosultságát.
- [29] A Kúria gyakorlata (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3., Kf.45.033/2022/6.) következetes abban is, hogy a szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkör

többletfeladatkénti minősítése a szolgálatellátás egésze vonatkozásában értelmezhető. A felek által csatolt kimutatás alapján a felperes ellátott olyan mennyiségű, a beosztáshoz nem tartozó feladatot, amely a megbízási díjra való jogosultságát megalapozza.

- [30] Ezért helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a baleseti helyszínelő, vizsgáló beosztású felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelendő, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít – miután az alperes nem mentesítette őt az eredeti beosztása alól.
- [31] A felperes fellebbezése a megbízási díjnak a rendvédelmi illetményalap 75 % mértékére történő felemelésére irányult az elsőfokú bíróság által meghatározott 50 %-kal szemben.
- [32] A 33/2015. BM rendelet 10. § (2) bekezdésében és a 31/2015. BM rendelet 35. § (6) bekezdésében írt feltételek szerint a megbízási díj összegét a többletfeladat aránya, nagysága, a megbízással járó többletterhek és a Hszt. 71. § (4) és (5) bekezdésében foglaltak (a rendvédelmi illetményalap 50-200%-áig terjedhet a mérték) figyelembevételével kell és lehet meghatározni. A kimutatásban írt többletfeladatok jelentős számára és rendszerességére tekintettel – amely egyúttal a többletterhek nagyságát is jelzi – a másodfokú bíróság nem tartotta eltűzottnak a felperes által igényelt 75 % mértéket, amely továbbra is a jogszabályi keretek minimum értékéhez áll közelebb. Ahogy arra a felperes helyesen hivatkozott, a magasabb mértékű megbízási díj megállapításának valóban nem jogszabályi feltétele, hogy a hivatásos állomány tagja a teljes szolgálatteljesítési időben a beosztáshoz nem tartozó feladatokat lásson el.
- [33] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a felperes fellebbezésével egyezően részben megváltoztatta, és az alperest terhelő megbízási díj összegét a rendvédelmi illetményalap 75 % mértékében meghatározva, 1.014.580 forintra és ennek az elsőfokú ítéletben írt időponttól számított késedelmi kamatára felemelte a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján.
- [34] Miután a felperes ezzel teljes egészében pernyertes lett, szükséges volt felemelni az alperest az elsőfokú eljárásra vonatkozóan terhelő perköltség összegét, amely mellett az alperes köteles megfizetni a felperes fellebbezéssel és fellebbezési ellenkérelemmel összefüggésben felmerült másodfokú perköltségét is a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján, amelynek összegét a másodfokú bíróság a Pp. 81. § (1) és (2) bekezdésére tekintettel a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, az (5) bekezdése és a 4. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával, a felperes kérelmével egyezően határozott meg.
- [35] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja értelmében az alperes személyes illetékmentes, ezért a per tárgyi költségfeljegyzési jogos volta folytán meg nem fizetett fellebbezési eljárási illetékek a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdése értelmében az állam terhén maradnak.
- [36] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2025. április 15.

Dr. Tolnai Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Vogycska Petra s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró

